

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та
економічний напрями*

**18-19 квітня 2012 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали V Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. –
Рівне: РВВ РДГУ. – 2012. – 244 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна – кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №8 від 30.03.2012 р.)

Молодий мистецтвознавець

УКРАЇНЬСЬКА НАРОДНА ІГРАШКА В СУЧАСНОМУ МУЗЕЙНОМУ ПРОСТОРИ

Авдєєва К.В., магістрантка

Морозова Т.П., доцент кафедри культурології

Рівненський державний гуманітарний університет

Народна іграшка – невід’ємна складова духовного й мистецького життя українська народу. Вона є особливим типом художньої творчості. Упродовж історії ми знаходимо розмаїття іграшок з кераміки, дерева, лози, соломки, паперу, сиру, ганчір’я. Щоправда від давніх українських іграшок XIV-XVIII століття майже нічого не збереглося. До нас дійшли переважно керамічні й дерев’яні зразки, датовані XIX століттям – „лялька”, „кінь”, „птах”, „вершник” тощо [6].

Через іграшку людина пізнає навколишнє середовище, вона урізноманітнює ігрову діяльність, сприяє духовному збагаченню, що актуалізує заявлену нами тему. Енергетика народної іграшки, накопичена упродовж віків, може на рівних конкурувати з сучасними яскравими промисловими витворами та відволікти дітей від комп’ютеризованого середовища, з його іграми, що згубно діють на їх здоров’я. Підтвердженням того є велика зацікавленість ляльками-мотанками, інтерес викликають вітрячки, фуркала, свищики, таракальці, які досить жваво розкуповуються на ярмарках. Щоправда, їх невелика кількість не може задовольнити попит. Отже, пропаганда таких виробів є нагальною сьогодно. І важлива роль у цьому процесі належить музеям, завдання яких збереження та популяризація в українському соціумі народного мистецтва та іграшкарства, зокрема.

Так як питання іграшки в музейному середовищі України є майже не дослідженим і несистематизованим, метою нашої статті є: по-перше, з’ясування стану дослідження даної проблематики; по-друге, аналіз діяльності спеціалізованих музеїв та їх ролі у збереженні української народної іграшки; по-третє, ознайомлення з матеріалами виставок та експозицій, присвячених народній іграшці та знайомство з народними майстрами України.

З кінця XIX ст. дослідники долучились до вивчення народної іграшки, але що стосується введення її у музейне середовище, то спеціальних робіт з даної проблеми не існує.

Щодо перших дослідників народної іграшки в Україні, то ним вважається Марко Грушевський (1865-1938), відомий педагог, етнограф та краєзнавець, який протягом життя займався їх колекціонуванням. Його справу сьогодно продовжують нащадки – онука Грушевська Валерія Львівна та правнучка Левчук Ярослава Миколаївна. Завдяки їм проходять виставки іграшок в багатьох музеях, збираються майстри, відроджується пам’ять Марка Грушевського [6].

Книга Т.Кари-Васильєвої та З.Чегусової базується на сучасній концепції розвитку декоративного мистецтва XX ст. У розмаїту палітру художнього життя України вони вписують один з різновидів народної творчості – сирну іграшку. Сучасні майстрині „продовжують традиції славнозвісної іграшкарки Юстини Якіб’юк”. Образи, що вони створюють, „попри їхню умовність і стилізацію, сповнені лагідного гумору, теплоти і щирості. Це казкові олені, фантастичні півники, коники, зайці, курочки, зозульки тощо” [8, с.132]. Цікавою є ілюстрація декоративної скульптури Л.Шилімової-Ганзенко „Це не Барбі...(коликосова)”, якій властива умовна символіка, що здавна притаманна мові декоративно-ужиткового мистецтва [8, с.201]. Будь-який експонат, описаний дослідниками займе достойне місце в музеї.

На витоках та семантиці народної іграшки українців зосереджують свою увагу О.Найден, С.Маховська, наголошуючи на її присутності у функціональній системі культури [16, 20]. Ознайомлення з даними роботами дає нам розуміння змістовного наповнення іграшки та її життєдайності для музейного середовища.

Сьогодно іграшка це не застигла історія, а дієвий експонат, свідченням цього є їх виставка у бібліотеці-філії №8 м.Санкт-Петербурга та фестиваль сімейної іграшки в рамках концепції заходів „До читання через гру і творчість”, про які розповідається в матеріалі Я.Міхневич. Для виставок збирали іграшки, що збереглися у сімейних колекціях, була розгорнута книжково-журнальна виставка „Лялькові історії”, присвячена лялькам, які можна зробити своїми руками. На „Ретровернісаж” перекочували фотографії батьків з їх улюбленими дитячими іграшками, а фотOVERнісаж „Я і моя іграшка” експонував фотографії дітей з їх іграшками. Конкурс творчих робіт передбачав написання оповідань, віршів про іграшки [18, с.44].

Г.Кільова у своїй статті висвітлює виховну роль народної іграшки, подає основні етапи її розвитку, видові особливості та регіональну специфіку. Вона стверджує, що „зусиллями етнографів світу зібрано відомі на сьогоднішній день у різних країнах колекції іграшок народів Азії, Африки, ляльок у Паризькому педагогічному музеї, у музеях Нюрнберга, Берліна, Стокгольма, музеї іграшки у Москві та в інших містах” [9, с.59].

Т.Філіппова констатує, що в Росії „відкриті і активно функціонують лялькові музеї і галереї („Музей унікальних ляльок”, „Ляльковий дім”, галерея „Ваханов” і галерея Каріни Шаншиєвої у Москві, Санкт-Петербурзький музей іграшки, Санкт-Петербурзький музей ляльок, Музей ляльок у Петрозаводську та багато інших) [26, с.1].

Отже, колекції іграшок зібрані в багатьох музеях світу, вони є і в музеях України.

Зокрема, забавки якщо не заповнюють повністю виставкову залу, то принаймні радують невеличкими колекціями око відвідувачів у Державному музеї іграшки в місті Києві, Національному музеї-заповіднику українського гончарства в Опішному на Полтавщині, літературно-меморіальному музеї-квартирі Павла Григоровича Тичини у Києві, столичному Національному музеї Тараса Шевченка, Полтавському краєзнавчому музеї та інших.

Варто зупинитись ще на одному аспекті заявленої нами проблеми, це лялькові театри, які є у багатьох населених пунктах України і світу. Саме в них організуються виставки, вітрини, куточки, де представлені різні ляльки, які свого часу були дійовими особами вистав, а перейшовши у музейне середовище, вони засвідчують історію свого театру.

Музеєфікація культурної спадщини – одне зі спільних завдань сучасних театральних колективів та музейних працівників. Їх співробітництво сприятиме появі музейних осередків, що матиме історичну, соціокультурну та мистецьку значимість. Варто особливо наголосити, що притаманність лялькам таких ознак, як інформативність, атрактивність, експресивність дає можливість набуття ними статусу музейного предмету і повно та яскраво відобразити ретроспективу мистецького явища, що є цікавим для пересічного відвідувача як дорослого, так і дитини. Саме таке спрямування влітається у загальнокультурний та суспільний контекст.

Як правило, більшість іграшок, що перебувають у музеях є традиційними народними, або базуються на міфологічній семантиці традиційної народної іграшки, або є стилізацією цих ознак. І для народного майстра, і для музею, і

для театру важливим є влучність їх „формовиразу, лаконічність та дотепність, узагальненість, метафоричність, повний універсализм застосування, цілковита завершеність та відсутність зайвих деталей, вивірена точність виразу провідної думки, наявність гумору, символіки, алегорії” [17, с.67]. Це захоплює не тільки майстрів, але і відвідувачів.

Більш детально зупинимось на музеях, які у своїх експозиціях мають традиційну народну іграшку.

Державний музей іграшки в м. Києві є першим і найбільшим музеєм в Україні, де розміщено велику кількість іграшок не тільки народних, але й іграшок радянської доби та бібліотека настільно-поліграфічних ігор [6].

Нині, в музеї працює три експозиційних зали, одна з яких присвячена українській народній іграшці. Саме ця зала привертає найбільшу увагу відвідувачів. Декілька разів на рік в музеї відкриваються нові тематичні виставки іграшок, наприклад, виставка «Все про ведмедиків», «Маленькі історії», «Квиток у дитинство», «Безліч ідей для Вашої ялинки» та інші [1, 12, 16, 25]. Крім того, тут кожного року проходить Міжнародна виставка-ярмарок «Золоті руки майстрів», наприклад, цього року в рамках проведення заходу було відкрито експозицію раритетних етнічних ляльок [19]. Одне з джерел поповнення колекції музею – це проведення конкурсів. Деякі експонати презентують колекціонери-любители або ж дарувальники.

Не менш цікавим є Національний музей-заповідник українського гончарства в Опішному (Полтавщина). Музей містить фондову колекцію гончарних виробів, яка на сьогодні найбільша в Україні, а нещодавно заклад провів Міжнародну науково-практичну керамологічну конференцію, де було проведено конкурс із виготовлення іграшки-свистунця, виставку глиняної іграшки, експонували українську глиняну іграшку ХХ – початку ХХІ століття. Також Національний музей-заповідник українського гончарства в Опішному дуже багато уваги приділяє саме вивченню місця й ролі глиняної іграшки в традиційно-побутовій і сучасній культурі України [21].

Музей народної іграшки в ЗОШ №19 м.Рівного був заснований ще вісім років тому, але має досить пристойну колекцію іграшок. Тут можна побачити глиняні ляльки стилізовані під трипільські фігурки, іграшки з соломи та кукурудзи, килимові та вузлові ляльки, ляльки-мотанки. Окрім того, в музеї є чудові свистунці з різних регіонів України.

Оскільки такий музей єдиний на Рівненщині, сюди приходять велика кількість відвідувачів на виставки та майстер-класи, але за ці роки приміщення музею стало занадто малим і тісним. Це знову ж таки свідчить про те, що іграшкарство продовжує існувати та захоплювати не тільки дорослих, а й малих, адже на базі цього музею діє гурток з виготовлення народної забавки, в якій охоче ходять не тільки старші школярі, а й молодші. Керівник гуртка та засновниця музею Вікторія Никифорівна Кисиленко охоче навчає дітей та дозволяє погратися музейними експонатами та переконана – кращої іграшки нема і не буде, ніж та, що виконана власними руками або руками батьків. У 2012 році була організована виставка ляльок „У колі друзів” у Рівненській обласній науковій бібліотеці з виробів В.Кисиленко та фондів Музею ЗОШ №19. Така популярність її творчості та музею засвідчує життєдайність іграшкарства в Україні.

Якщо розглядати народну іграшку як музейний предмет, то вона постійно перебуває в полі зору музейних працівників і введення її у виставкове середовище є досить затребуваним. Ось деякі приклади проведення виставок та експозицій присвячених українській народній іграшці. Це літературно-меморіальний музей-квартира Павла Григоровича Тичини у Києві, Національний музей Тараса Шевченка у м.Києві, Полтавський обласний краєзнавчий музей, Рівненський обласний краєзнавчий музей та багато інших [7, 10, 11, 24]. Під час проведення музейних гостин Рівненським обласним краєзнавчим музеєм з різних куточків Рівненщини приїжджають майстри продемонструвати з поміж інших виробів і іграшки. „Визнання здобула і творчість Вікторії Кисиленко, яка пробує свої сили у багатьох видах народного мистецтва. Рівнянам добре відомі її вироби: ляльки з лляного прядива...” [15, с.60]. Інший приклад, у статті „Виставкова ретроспектива. 1993-2003 рр.” науковий співробітник Рівненського обласного краєзнавчого музею Г.Данильчук систематизувала матеріал щодо заявленої теми. Зокрема, вона констатує, що не залишила байдужими ні дітей, ні дорослих виставка „Ляльковий вернісаж або рівненські лялькарі представляють” (1998 р.). „Музей ніби розкрив глядачеві засценічне життя персонажів театру ляльок, розповів про створення ляльки-актора. Потрапили на виставку десятки ляльок із провідних вистав Рівненського театру, створених художниками В.Мельничуком і Н.Ольховик” [4, с.51]. В експозиції Музею бурштину в м.Рівне присутні ляльки-мотанки, одяг яких оздоблений бурштином. Це витвори місцевих майстрів. Залучаються до популяризації народного мистецтва і Національний центр народної культури та Національна спілка майстрів народного мистецтва України, які не тільки ознайомили з сучасним станом традиційної забавки, а й запрошують майстрів народного мистецтва з багатьох регіонів країни [19, 2].

Іграшка та екскурсія-гра використовуються музейними працівниками і для залучення дітей до музейних цінностей, а через них до культурно-мистецької спадщини. Вони проводяться у Рівненському краєзнавчому музеї. Це „Подорож до Лісової феї”, „В гостях у Водяного”. Творчому сприйняттю музейної експозиції сприяє імпрізований ляльковий театр, адже з лялькою „набагато простіше вирішиться цілий ряд пізнавальних завдань”. Як зазначає О.Юрчук: „Елементи лялькового театру виникають у багатьох екскурсіях. І якщо в одній екскурсії невдаха Художник допомагає дітям зрозуміти, що таке справжній ліс і що він житиме лише тоді, коли кожній живій істоті в ньому знайдеться місце („Музейні цікавинки”), то вже в іншій діти радо зустрічаються з лялькою Оксаною і разом з нею знайомляться з різнобарв’ям вишиваних сорочок, рушників, килимів („Що вміли наші бабусі”), а в третій екскурсії Лисичка і Жабка навчають малят дбайливого ставленню до найменшої тваринки чи комахи („Зустріч на лісових доріжках”)” [27, с.181].

Ентузіастами організації виставок народних іграшок є народні майстри, які час від часу виносять свої творіння з майстерень на широкий загал. Серед них відомі Олена Запорожан і Юлія Деркач – автори іграшок у техніці фільц, Марія Кравчук – творять іграшки з житньої соломи, Олена Кравчук – липить іграшки з сиру, Іван Приходько – майструє іграшки з дерева, Ольга Бердник – валяє іграшки з глини, Світлана Грабан використовує домоткане полотно з льону та коноплі, Варвара Мацелла та Тетяна Заборовська – роблять іграшки з ганчір’я та інші.

Майже усі з представлених майстрів, брали участь у проведенні майстер-класів на базі музеїв, художніх студій або це були персональні виставки, наприклад, Тетяна Заборовська в Музеї народної архітектури та побуту «Шевченківський гай», Варвара Мацелла – у столичному Національному музеї Тараса Шевченка, Олена Запорожан і Юлія Деркач – у Полтавському обласному краєзнавчому музеї [5, 10, 11]. Це є підтвердженням того, що люди прагнуть повернутися до традиційних витоків культури.

Серед народних майстрів є такі, які проживають за кордоном, але мають свої виставки на території України. Серед інших, це майстер гончарної іграшки – Федір Курччі з Донеччини, який зараз перебуває у Канаді. Він є учасником чисельних виставок, симпозіумів керамістів, етно-фестивалей та майстер-класів для дітей та дорослих. Його роботи розміщені у музеях України, а саме в Державному музеї іграшки (Київ), Державному музеї етнографії та художніх

промислів (Львів), Національній галереї української монументальної кераміки (Опішне), Краматорському художньому музеї, Чернігівському художньому музеї. Його іграшки є в Японії, приватних колекціях Росії та Канади [23].

Сьогодні особливо гостро постає проблема виховання майбутнього покоління і без „здорової“ іграшки тут не обійтись. Науковці вже давно б'ють на сполох – закордонні ляльки негативно впливають на психічний стан дітей, та і пересічні люди занепокоєні впливом сучасних „трансформерів“ на внутрішній світ дитини, тому відродження втрачених традицій виготовлення народної іграшки залишається актуальною темою. Звичайно, цей вектор виховної роботи недостатньо використовується, про що свідчить і той факт, що, маючи чудових майстрів народної ляльки, лише подекуди чути про організацію персональних виставок чи виставок іграшки взагалі. Особливо корисними тут є майстер-класи народних майстрів, де кожен може долучитися до творчого процесу виготовлення традиційної народної іграшки. У Рівному під час свят до Дня незалежності, Дня міста, Міжнародного дня музеїв, Дня зустрічі весни постійно організуються алеї майстрів з їхніми майстер-класами по виготовленню народних іграшок.

Попри все, лялька як культурний феномен хоч і повільно, але повноправно входить у музейний простір, презентуючи багатовекторність розвитку даного явища, а саме: зацікавленість фольклорною, традиційною народною лялькою, що має художній, педагогічний, комерційний характер; популяризація „художньої“, авторської ляльки; виникнення ринку антикварної ляльки; наявність (поява) різного роду виробництв (фірми, фабрики, майстерні), основним продуктом діяльності яких є лялька; насиченість простору масової культури ляльковими персонажами.

У цьому розмаїтті сегментів формується сучасне музейне середовище, на жаль, здебільшого, на ентузіазмі. Зосередження роботи музеїв на народній іграшці значно збільшило б інтерес усіх вікових категорій населення до цього виду експонату, адже через іграшку кожен має шанс повернутися у своє дитинство.

Список використаних джерел

1. Виставка «Все про ведмедиків» [<http://samodelki.com.ua/node/2409>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://samodelki.com.ua>.
2. Виставка народних іграшок [<http://rudenka.livejournal.com/540051.html>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://rudenka.livejournal.com>.
3. Верховна Рада України [<http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z1190-05>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
4. Данильчук Г. Виставкова ретроспектива. 1993-2003 рр./ Г.Данильчук//Наукові записки РОКМ. Матеріали наукової конференції, присвяченої 165-річчю Рівненської гімназії. Вип.2. – Рівне, 2005.- С.50-52.
5. Заборовська Т. Виставка в музеї народної архітектури і побуту «Лялька-мотанка Т.Заборовської» [<http://demo.new.cityadm.lviv.ua/content/view/5568/422/>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://demo-new.city-adm.lviv.ua>.
6. Іванченко Н. Музей іграшки [<http://www.museum-ukraine.org.ua/index.php?go=Pages&in=view&id=1404>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://www.museum-ukraine.org.ua>.
7. Івченко В. Знакова подія: відродження народної ляльки [<http://www.museum-ukraine.org.ua/index.php?go=News&in=view&id=3923>] офіційний веб-сайт журналу – Режим доступу: <http://www.museum-ukraine.org.ua>.
8. Кара-Васильєва Т., Чугусова З. Декоративне мистецтво України ХХ століття. У пошуках „великого стилю“/ Т.Кара-Васильєва, З.Чугусова. – К., 2005.
9. Кільова Г. Народна іграшка як засіб виховання дітей/ Г.Кільова// Рідна школа. – 2010. – №6. – С.59-63.
10. Кліш Т. Злий дух у ляльок не вселяється [http://www.aratta-ukraine.com/news_ua.php?id=1943] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://www.aratta-ukraine.com>.
11. Козельська Т. Іграшка, оповита традиціями і легендами [<http://www.poltava.pl.ua/news/1458/>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://www.poltava.pl.ua>.
12. Короденко М. Безліч ідей для вашої ялинки/ М. Короденко// Освіта України. – К., 2009. – №96. – С. 13-14.
13. Король К. Щемливі мандри в дитинство/ К. Король// Віче: теоретичний і громадсько-політичний журнал. – К. – 2007. – №1/2. – С. 72-73.
14. Кохан В. Де зберігаються скарби гончарські/ В. Кохан// Березина: всеукраїнський народний часопис. – К., 2008. – №3. – С. 76.
15. Локшук І. „Музейні гостини“ – барвистий вінок талантів/ І.Локшук// Наукові записки Рівненського обласного краєзнавчого музею. До 165-річчя заснування Рівненської гімназії. Випуск 2. – Рівне, 2005. – С.58-60.
16. «Маленькі історії» в Державному музеї іграшки [<http://www.eidosfund.org/catalog/?id=496>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://www.eidosfund.org>
17. Маховська С. Міфологічна семантика традиційної народної іграшки/ С.Маховська// Мандрівець. – 2009. – №1. – С.66-69.
18. Михневич Я. Среди ангелов и мишек. Библиотека и игра: новые возможности/ Я.Михневич// Библиотечное дело. – 2009. – №10. – С.43-45.
19. «Модна лялька», фестиваль «Чарівний бісер», виставка «Золоті руки майстрів» [<http://press.unian.net/ukr/pressreliz-110023.html>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://press.unian.net>.
20. Найден О.С. Українська народна іграшка: Історія. Семантика. Образна своєрідність. Функціональні особливості. – К.: АртЕк, 1999. – 256 с.
21. Національний музей-заповідник українського гончарства в Опішному [<http://www.opishne-museum.gov.ua/uk/2010-02-04-07-06-43/196-igrashka>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://www.opishne-museum.gov.ua>.
22. Першого червня відкриється виставка давніх дитячих світлин та іграшок [<http://ridna.ua/p/1-cherwnya-vidkryjetsya-vystavka-davnih-dytyachyh-svitlyn-ta-igrashok/>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://ridna.ua>.
23. Рукотвори [<http://rukotvory.com.ua/fedir-kurkchi/>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://rukotvory.com.ua>.
24. Соколова С. Виставки в музеї Тараса Шевченка/ С.Соколова// Культура і життя. – 2010. – №5-6. – С.29.
25. У Державному музеї іграшки відкрилася виставка «Квиток у дитинство» [<http://photo.ukrinform.ua/ukr/current/photo.php?id=80334>] офіційний веб-сайт – Режим доступу: <http://photo.ukrinform.ua>
26. Филиппова Т. Играем в куклы/ Т.Филиппова// Библиотечное дело. - 2009. - №9. - С.1.
27. Юрчук О.П. Комплексна програма „Музей і діти”: шляхи розробки і реалізації/ О.П.Юрчук// Наукові записки РОКМ. Вип. 3.- Рівне, 2006.- С.183-185.

28. Яковенко А. Сирні коники на Великдень/ А.Яковенко// Культура і життя.- 2010. – №10-11. – С.3.

КІНОФЕСТИВАЛЬ „МОЛОДІСТЬ” В ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІЙ РЕТРОСПЕКТИВІ

Белаш К.В., магістрантка

Морозова Т.П., доцент кафедри культурології

Рівненський державний гуманітарний університет

У період «застою» історико-культурна ситуація в Україні у II-й половині ХХ століття була причиною постійного гальмування піднесення вітчизняного кінематографу. Знищуються українські установи, стає тотальною русифікація, а українське поетичне кіно визнається владою архаїчним, відірваним від життя, що призводить до його фактичного знищення. У зв'язку з цим, коли країні заходу вже давно займалися широкомасштабним розвитком своєї кіноіндустрії, Україна робила лише перші кроки в цій галузі. Мистецтво кіно – явище масової культури, тож годі було шукати більш доступного і вірного способу повідомити про себе світові. Таким чином, у 1970 році режисером М. Мащенком був заснований дводенний фестиваль «Молодість», що мав на меті огляд студентських фільмів Київського державного інституту театрального мистецтва. Через п'ять років він стає відкритим українським фестивалем, на який з'їжджаються кінематографісти з усіх республік СРСР. У 1987 році фестиваль стає міжнародним, а у 1993р. отримує сертифікат FIAPF (Міжнародної федерації асоціацій продюсерів). Таким чином, за цей час «Молодість» пододала бар'єр між вітчизняним і світовим кінематографом, відбулась як самостійне культурне явище і розширила свої сфери впливу, торкаючи соціальні сторони життя.

Мета статті – проаналізувати результати роботи кінофестивалю «Молодість» у контексті процесів в українському та світовому кінематографі.

Кінофестиваль «Молодість» окремою темою розглянутий у працях таких дослідників, як: В. Варфоломєєва [1], І.Грабович [2], С. Рибік [4], О. Стельмашевська [4]. Розкриваючи окремі питання даної проблеми, ми спиралися на розробки А. Перша [3], Л.Фесенко [6], К.Константинової [8]. Згідно досліджень Л. Фесенко, за сорок років існування фестиваль виступав проти кардинальних змін у своїй роботі, але увесь час розвивався, накопичував традиції і оновлювався. Так, колись для учасників встановлювалися цензурні обмеження, перестороги для показу певних стрічок [6, с.11].

Опрацювавши джерельну базу дослідження, ми дійшли висновку, що дане питання не достатньо вивчене науковцями, попри наявність публікацій з даної теми, котрі носять скоріше рекламні-публіцистичний характер та створені для того, щоб привертати увагу до світської сторони конкурсу.

Сьогодні програма кінофоруму складається із трьох частин:

- конкурсної – сорок років тому кінофестиваль «Молодість» народився як кінофестиваль талановитої молоді кінофакультету Київського Державного інституту театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого. З того часу студентські стрічки щороку змагаються у окремій конкурсній програмі;
- позаконкурсної – картини, що не увійшли до конкурсної програми, проте заслуговують бути побаченими широким колом глядачів;
- альтернативної – сучасні стрічки Панорами українського кіно та фільми, присвячені нетрадиційній сексуальній орієнтації, об'єднані категорією «Сонячний зайчик».

Все це дає змогу учаснику самостійно обирати напрямок роботи і вільно творити.

У 2008 році «Молодість» українізується, що засвідчує проведення прес-конференцій, організація субтитрів українською, а також великі тематичні розділи, присвячені історії та культурі Вітчизни.

Згідно дослідженням В. Варфоломєєвої, 2011 року державна агенція з кінематографії виділила на проведення фестивалю півтора мільйони гривень. За словами Андрія Халпахчі, для належного проведення події потрібно 12 мільйонів гривень [1]. Для порівняння, Московський фестиваль коштує десь приблизно 10 млн. євро, «Кінотавр» – \$4-5 млн, Берлінський фестиваль – 8 млн. євро. Варто вказати й на те, що у зв'язку з напруженою фінансовою ситуацією у світі багато міжнародних кінофорумів скоротили кількість днів проведення, на відміну від «Молодості». Це дає змогу сподіватися, що всі три конкурси – студентський, короткого метру (документальні, ігрові та анімаційні фільми, не більше 45 хвилин) та повнометражний (перші повнометражні фільми, створені молодими кінематографістами, тривалістю більше 60 хвилин) – отримують належну частку уваги від членів журі.

За роки свого існування кінофорум провів численні якісні зміни в організації вітчизняного кінематографу, його інтеграції за кордон. Зрозуміло, що цей процес не був одностороннім, тож вперше за довгі роки Україна змогла сприймати та реально оцінювати надбання світової кіноіндустрії, спостерігати за шляхами її розвитку. Це дозволило зробити певні підсумки і визначити цілі, на виконання яких була орієнтована робота фестивалю. За роки існування «Молодість» значно розширила свою інфраструктуру. Це простежується не лише у різноманітні програми, а й у численних презентаціях, майстер-класах, виставках, власному кіноринку.

Спочатку основною метою фестивалю було відкриття нових імен серед студентської молоді. У подальшому, як засвідчує досвід «Молодості», кінофорум у своїй діяльності орієнтується на втілення ще й таких завдань, як:

- аналіз провідних напрямків творчості молодих кінематографістів у всьому світі;
- встановлення та розширення творчих контактів між молодими кінематографістами та кіношколами;
- інтеграція української кінематографії у світовий процес розвитку кіномистецтва та кіновиробництва [7].

Вищезазначені процеси ілюструються розширенням асортименту категорій кінопродукції. Так, якщо раніше програма складалася лише зі студентських, короткометражних та повнометражних фільмів, то сьогодні в окрему поза конкурсну програму були виділені такі категорії, як: CINERGY (злиття традиційного кінематографу з відеоартом); Східний експрес (найкращі стрічки-дебютанти з Хорватії, Сербії, Угорщини, Польщі, Росії); Французьке кіно сьогодні; Німецький бульвар; Art / Life (біографії митців); Програма гей-лесбї фільмів "Сонячний зайчик"; Панорама українського кіно, Нове російське кіно; Ночі короткого метру; Спеціальні події.

Так, до прикладу, ретроспективи були створені для вшанування творчості світових майстрів кінематографу та ознайомлення українських глядачів із класичними взірцями кіномистецтва. А Фестиваль Фестивалів - окрема категорія, створена для кінопоказів стрічок переможців та учасників конкурсних програм найвідоміших міжнародних кінофестивалів українському глядачеві.

Дане різноманіття дає свободу вибору як глядачам, так і самим творцям фільму, що говорить про неупередженість організаторів фестивалю. Крім того, варто зазначити, що така позиція дає змогу якнайповніше відстежити рух актуальних

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Балтаг Н.В., Присяжнюк М.М. ЗАСТОСУВАННЯ ОДНОГО НЕСТАЦІОНАРНОГО ВАРІАНТУ НАБЛИЖЕНОГО РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СИСТЕМ ОПЕРАТОРНИХ РІВНЯНЬ.....	3
Біла Н.В., Стеганцева П.Г. ПОВЕРХНІ ПСЕВДОЕВКЛІДОВОГО ПРОСТОРУ З ІЗОГОНАЛЬНИМИ НАПІВНОРМАЛЯМИ	4
Гнатюк М.О., Петрівський Я.Б. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ МАГНІТНИХ СИСТЕМ ІЗ ЗАДАНИМИ ХАРАКТЕРИСТИКАМИ	6
Журавльова Т.А., Воловик Г.П. ХАРАКТЕРИСТИКА ЛІТОРАЛЬНОГО ЗООБЕНТОСУ РІЧКИ УСТЯ	8
Іваницька В.О., Петрівський Я.Б. ГАММА-ФУНКЦІЯ ЕЙЛЕРА, ЇЇ ВЛАСТИВОСТІ ТА АСИМПТОТИЧНЕ ЗОБРАЖЕННЯ.....	9
Ігнатюк А.В., Воловик Г.П. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ЛІТОРАЛЬНОГО ФІТОПЛАНКТОНУ РІЧКИ УСТЯ	10
Козлюк В.В., Мороз І.П. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ПОШИРЕННЯ ПЛОСКИХ ХВИЛЬ ПОЛЯРИЗАЦІЇ У БАГАТОШАРОВИХ ДІЕЛЕКТРИЧНИХ СИСТЕМАХ.....	12
Козодой О.П., Петрівський Я.Б. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ СИНГУЛЯРНИХ ІНТЕГРАЛЬНИХ РІВНЯНЬ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАДАЧ МАТЕМАТИЧНОЇ ФІЗИКИ, ЩО Є МАТЕМАТИЧНИМИ МОДЕЛЯМИ ЯВИЩ ПРИРОДОЗНАВСТВА.....	14
Кравчук М.В., Петрівський Я.Б. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ РІВНЯННЯ ГАУССА ТА ЙОГО РОЗВ'ЯЗОК.....	16
Крайчук С.О. МОДЕЛЮВАННЯ ВИБУХУ ЦИЛІНДРИЧНОГО ЗАРЯДУ В ҐРУНТАХ	17
Ляшук Т.Г., Колупасв Б.С. ГРАНИЧНІ ЯВИЩА В НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРНИХ СИСТЕМАХ ТИПУ ПВХ+Cu	19
Максимчук В.С., Коваль.В.В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧ ЕКОНОМІЧНОГО ЗМІСТУ ЗА ДОПОМОГОЮ РІВНЯНЬ В КУРСІ АЛГЕБРИ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	20
Малайчук Н.В., Петрівський Я.Б. АНАЛІЗ КОЛИВНИХ ПРОЦЕСІВ WAVELET ТА ФУР'Є ПЕРЕТВОРЕННЯМИ ...	22
Мельник О.О., Сяська І.О. БІОЕКОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ НОВОУТВОРЕНЬ РЕПРОДУКТИВНОЇ СИСТЕМИ ЖІНОК НА ТЕРИТОРІЇ САРНЕНЩИНИ	24
Миرونюк І.В., Петрівський Я.Б. МЕТОД ФАКТОРИЗАЦІЇ РОЗВ'ЯЗКУ ІНТЕГРАЛЬНИХ РІВНЯНЬ	25
Невдах Л.В., Гусаковська Т.М. ВЕРТИКАЛЬНИЙ РОЗПОДІЛ ЕНТОМОФАУНИ СТАРИЦЬ РІЧКИ ГОРИНЬ ГОЩАНСЬКОГО РАЙОНУ	25
Парфенюк Н.С., Мороз І.П. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ У СОЦІАЛЬНИХ СИСТЕМАХ.....	26
Поліщук Т.П., Панченко М.С. ВПЛИВ ЕЛЕКТРИЧНИХ ПОЛІВ НА ВЛАСТИВОСТІ ВОДИ І ВОЛОГИХ ТІЛ.....	29
Сяський В.А. КОНТАКТНА ВЗАЄМОДІЯ ПРУЖНОГО КРУГЛОГО ДИСКА ІЗ СИСТЕМОЮ ЖОРСТКИХ ШТАМПІВ З КУТОВИМИ ТОЧКАМИ ПРИ НАЯВНОСТІ СИЛ ТЕРТЯ	31
Трофимчук Ю.В., Трохимчик І.М. МЕДИКО-БІОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ РАЦІОНУ ХАРЧУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ РОКИТНІВСЬКОГО РАЙОНУ.....	33
Тюха А.Г., Денисенко В.М. THE NUTRITION OF STUDENTS. THE REASONS FOR BEING HEALTHY	35
Харитонюк В.В., Бордюк М.А. ПАРАМЕТРИ ГРІОНАЙЗЕНА І КОЕФІЦІЄНТ ПУАССОНА МЕЖОВИХ І ПЕРЕХІДНИХ ШАРІВ ГЕТЕРОГЕННИХ ПОЛІМЕРНИХ СИСТЕМ.....	36
Чміль В.М., Бордюк М.А. ВИЗНАЧЕННЯ ПАРАМЕТРІВ МІЖМОЛЕКУЛЯРНИХ ПОТЕНЦІАЛІВ ВЗАЄМОДІЇ СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ МАКРОМОЛЕКУЛ ЛІНІЙНИХ АМОРФНИХ ПОЛІМЕРІВ	37
Шокот О.В., Белешко Д.Т. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ВОСЬМОГО КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ АЛГЕБРИ ЗАСОБАМИ САМОСТІЙНИХ РОБІТ.....	38

Молодий програміст

Бойко К.В. ДИНАМІКА ЛОГІСТИЧНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ	40
Вегера О.В. РОЗРОБКА САЙТУ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ»	41
Гапонюк Р.Ю. РОЗРОБКА САЙТУ СТУДЕНТСЬКОГО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА РДГУ	42
Жданкін А.Г. ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АВТОМАТИЗАЦІЇ ПРИ РОЗРОБЦІ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ IPHONE, IPAD	43
Зараї М.С., Шахрайчук М.І. НАЛАГОДЖЕННЯ, ТЕСТУВАННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ АІС «ДЕКАНАТ»	44
Кацубо А.В., Шахрайчук М.І., Вороницька В.М. АВТОМАТИЗОВАНА ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА «ДЕКАНАТ».....	44
Кирик Т.А. ДО ПИТАННЯ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	46

Кіндрат П.В. КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ.....	47
Кулінець К.О., Батишкіна Ю.В. РОЗРОБКА FLASH-САЙТУ BELLYDANCE КЛУБУ	48
Мельничук О.Л., Батишкіна Ю.В. ЕЛЕКТРОННИЙ НАВЧАЛЬНИЙ КУРС “WEB-ТЕХНОЛОГІЇ”.....	50
Назарчук О.О., Шліхта Г.О. СТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ГОТЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ	51
Петренко С.В., Шахрайчук М.І. ТЕХНОЛОГІЯ РОБОТИ АІС “НАВЧАЛЬНИЙ ВІДДІЛ”	52
Сабадишин Р.О., Чижшин Б.З., Маркович О.В. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ПРОГРАМ ПРИ ВИЛАДАННІ ХІРУРГІЇ	54
Семенович Т.Г., Бабич С.М. МОДЕРНІЗАЦІЯ WEB-САЙТУ ГІМНАЗІЇ	55
Слободенюк А.Є., Вороницька В.М. РОЗРОБКА СТРУКТУРИ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ ПО СКБД SASHE	56
Твердохліб І.А., Івашенко А.А. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЛОГІЧНИХ ЗАДАЧ МОВОЮ ЛОГІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ ПРОЛОГ	57
Чаговец Н.А., Гордиенко С.Н. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРОГРАММНОГО КОМПЛЕКСА ДЛЯ УПРАВЛЕНИЯ ТРАНСПОРТНЫМИ ПОТОКАМИ И ОРГАНИЗАЦИИ ДОРОЖНОГО ДВИЖЕНИЯ	60
Шахрайчук М.І. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ	62

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Андрияка Г.О. РОЛЬ ЛІКАРІВ У БОРОТБІ З ЕПІДЕМІЯМИ У ЗЕМСТВАХ КИЇВСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ 1904-1914 РР.	65
Балас Ю.В., Сєвєрова О.В. ВЕЛИКЕ КНЯЗІВСТВО ФІНЛЯНДСЬКЕ У ДЕРЖАВНОМУ МЕХАНІЗМІ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ (60-ТІ – ПОЧ. 80-Х РР. ХІХ СТ.).....	66
Варжель Н.А., Сєвєрова О.В. ДЕФІНІЦІЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ ТА ЇХ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ В РОСІЇ СЕР. ХІХ – ПОЧ. ХХ СТ. .	68
Горбова Ю.В., Десятничук І.О. ЗЕМСЬКИЙ СОБОР ЯК СКЛАДОВА ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ МОСКОВСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ХVІ – ХVІІ СТ.	70
Zaichenko A.S., Royenko L.V. THE ROLE OF YOUTH IN THE POLITICAL PROCESSES IN UKRAINE AND WORLDWIDE	71
Каплюк О.В. ЧЕСЬКИЙ ТА СЛОВАЦЬКИЙ ЛЕГІОН У СКЛАДІ ВІЙСЬКА ПОЛЬСЬКОГО	72
Кузьмин Р.Я., Колесник В.Ф. ФОРМУВАННЯ БІЛЬШОВИЦЬКИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ НА ТЕРИТОРІЇ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ У 1917-1918 РР.	74
Лялина А.И. АНЕКДОТ – НЕФОРМАЛЬНОЕ СРЕДСТВО ПОЛИТИЧЕСКОЙ КОММУНИКАЦИИ	75
Лялина А.И. ГЛОБАЛІЗАЦІЯ І ІНФОРМАЦІОННА ПΟΛΙΤΙΚΑ СОВРЕМЕННОЙ УКРАИНЫ.....	76
Михальчук Р.Ю. РАДЯНСЬКІ ЄВРЕЇ – ЖЕРТВИ НАЦИСТСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ	77
Новальська Т.В. ПРИВАТНІ БІБЛІОТЕКИ ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ ОСТАННЬОЇ ТРЕТИНИ ХVІІІ – СЕРЕДИНИ ХІХ СТОЛІТТЯ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА КУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА КРАЮ.....	79
Переходько Н.М., Добровичська В.А. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА У ВОЛИНСЬКОМУ ВОЄВОДСТВІ (1921–1939 РР.).....	80
Постельжук О.П. ПОЛЯКОЛЯЛІЗМ ЯК СТРАТЕГІЯ ІНТЕГРАЦІЇ: ФУНКЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В П РЕЧІ ПОСПΟΛΙΤΙΪ	82
Соловей П.В., Сєвєрова О.В. ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ І КРАХ РЕЖИМУ НАДЖИБУЛИ В АФГАНІСТАНІ. 84	
Степанавичене Л. НЕКОТОРЫЕ ОСОБЕННОСТИ РЕАЛИЗАЦИИ НОРМ ЗАЛОГОВОГО ПРАВА (В ПЕРВЫЕ ГОДЫ ДЕЙСТВИЯ ВТОРОГО ЛИТОВСКОГО СТАТУТА)	85

Молодий філолог

CĂLĂRAȘ A. CONNOTATION IN TRANSLATING ENGLISH TENSES INTO ROMANIAN.....	90
CĂLĂRAȘ A. ON DIFFERENCES AND SIMILARITIES OF IDIOMS IN THE ENGLISH, ROMANIAN AND RUSSIAN LANGUAGES	91
Ceh O., Alexanchin L. METAPHORICAL TERMS IN ECONOMICAL TEXTS AND THEIR TRANSLATION.....	93
Mascaliuc V., Proftiuc E. ETYMOLOGICAL ANALYSIS OF THE TRANSITIVE AND INTRANSITIVE VERBS OF DICERE IN ENGLISH.....	95
Stanțieru O., Varzari E. ON REQUESTS AND CULTURE: POLITENESS IN ENGLISH AND RUSSIAN	97
Taulean M. THE WAYS OF FORMATION OF CROSS-CULTURAL COMPETENCE OF FUTURE ECONOMY SPECIALISTS BY MEANS OF BUSINESS ENGLISH	99

Varzari E. ON OPPRESSIVE LANGUAGE	100
Біла Н.В., Січкач О.М. ХУДОЖНЄ ОСМИСЛЕННЯ ПСИХОЛОГІЇ ЗЛОЧИНУ В ДЕТЕКТИВНИХ РОМАНАХ І.РОЗДОБУДЬКО ТА А.КОКОТЮХИ.....	102
Герашенко Ю.В., Проценко О.А. СТИЛЬОВІ ДОМІНАНТИ РОМАНУ М. МАТІОС «СОЛОДКА ДАРУСЯ».....	103
Герус І.В., Воробйова Л.М. ХУДОЖНІЙ СВІТ І ГОЛОВНИЙ ГЕРОЙ АЙРІС МЕРДОК	105
Долгов В.Г., Ігнатенко Д.А. ПРО ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЛЕКСИКО-ПОНЯТТЄВОГО ЗМІСТУ КОНЦЕПТУ <i>ЮРОДИВИЙ</i> В РОСІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	107
Захарчук О.Г., Воробйова Л.М. ПОЕТИКА НАЗВИ ЛІТЕРАТУРНОГО ТВОРУ (НА МАТЕРІАЛІ ЛІРИКИ ДЖОРДЖА ГОРДОНА БАЙРОНА).....	109
Івашкевич Е.Е., Михальчук Н.О. THE PROCEDURES OF STYLISTIC ANALYSIS OF THE TEXTS	111
Мороз Л., Мороз Л.В. КОННІ-КЕТЧЕРІВСЬКИЙ ПАМФЛЕТ - ЯК НОВИЙ ТИП ХУДОЖНЬОГО ОСВОЄННЯ ДІЙСНОСТІ	113
Процюк В., Процюк Е. КОНЦЕПТ КАК ОБЪЕКТ ЛИНГВИСТИЧЕСКОГО ИССЛЕДОВАНИЯ.....	114
Романишина Н.В. ІСТОТНІ МОМЕНТИ ГЕНОЛОГІЧНОЇ СТРУКТУРИ ПРОЗОВОЇ МІНІАТЮРИ «КРАЙНЕБО» ГРИГОРА ТЮТЮННИКА	116
Романюк О.В., Бігунова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ВАРІАТИВНОСТІ АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	119
Чолану Л.В. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРШОГО ЕТАПУ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК РІДНОЇ В МОЛДОВІ	120

Молодий мистецтвознавець

Авдєєва К.В., Морозова Т.П. УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ІГРАШКА В СУЧАСНОМУ МУЗЕЙНОМУ ПРОСТОРИ	124
Белаш К.В., Морозова Т.П. КІНОФЕСТИВАЛЬ „МОЛОДІСТЬ” В ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІЙ РЕТРОСПЕКТИВІ ...	127
Бенещук Р.О., Савчин Л.М. РОЛЬ МУЗИЧНИХ ІГР У РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ (на прикладі діяльності танцювального колективу)	129
Глушук О.Г. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ СЕРЕДОВИЩЕ МІСТ НА ВОЛИНІ У КІНЦІ ХІХ- ПОЧАТКУ ХХ СТ.	130
Даюк Ж.Ю. ЗМІСТ ТА ФОРМИ КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАТОРІВ КРЕМЕНЕЦЬКОГО ЛЩЕЮ поч. ХІХ ст. ТА ЙОГО ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕКТИВУ	132
Димченко С.С. ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОГО АПАРАТУ МУЗИКАНТА-ІНСТРУМЕНТАЛІСТА.....	134
Довмат О.В., Шевчук С.І. ХУДОЖНІ РЕМЕСЛА ВОЛИНІ ТА ПОЛІССЯ ЗА НАУКОВИМИ СТУДІЯМИ ЮЗЕФА ІГНАЦІЯ КРАШЕВСЬКОГО (ДО 200-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ).....	135
Морозова С.В., Міляевич І.В. СТАРОДРУКИ У СУЧАСНОМУ МУЗЕЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ВОЛИНІ.....	136
Поліщук Ю.В., Шевчук С.І. ТРАДИЦІЙНЕ ТА НОВАЦІЙНЕ У ТВОРЧОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ХХІ СТ. (ЗА ТВОРЧИМИ СТУДІЯМИ КАФЕДРИ ОБРАЗОТВОРЧОГО ТА ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА)	139
Тюска В.Б. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ У КЛУБНИХ ФОРМАХ ДІЯЛЬНОСТІ (НА МАТЕРІАЛІ РОБОТИ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ «СПАЛАХ» КАФЕДРИ КУЛЬТУРОЛОГІЇ РДГУ)	140
Черніговець О.М. ІГРОВИЙ ФОЛЬКЛОР ВОЛИНІ У ЗАПИСАХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ: ІСТОРИЧНІ ПАРАЛЕЛІ	141
Завада К.П., Ужинський М.Ю. ЕВОЛЮЦІЯ МЕТОДІВ ФІКСАЦІЇ ЗВУКОВОГО МАТЕРІАЛУ	142

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий економіст

Avdeeva Y.S., Likarchuk L.I. CURRENT PROBLEMS OF MANAGEMENT	144
Danylets O. Przyczyny i metody przeciwdziałania bezrobocia w Polsce	144
Martynovskiy D.E., Vishnevskaya M.O. ECONOMIC ENGINES	146
Nevmerzhytska A.A., Likarchuk L.I. UKRAINE'S INTEGRATION INTO EU ECONOMIC AND SOCISL ASPECTS	146
Tomusiak O.O., Likarchuk L.I. THE ROLE OF ENVIRONMENTAL MANAGEMENT IN ENTERPRISE MANAGEMENT	147
Zvalyuk U.U., Vishnevskaya M.O. ENTERPRISE CONTROLLING	148
Андрєєва А.О. ЗНАЧЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В ПОСТІНДУСТРІАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ.....	149
Андросюк Л.А., Гуткевич С.О. ЗБАЛАНСОВАНА СИСТЕМА ПОКАЗНИКІВ В УПРАВЛІННІ ЯКІСТЮ НА ПОЛІГРАФІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	150
Тумченко М.В., Varanivska N.L., Troshkina A.V., Гурєєва Т.М. UKRAINE'S ECONOMIC PROSPECTS IMPROVING	151
Барбашова Н.В. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	151

Безрукова А.О. ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДУ ЕКСПЕРТНИХ ОЦІНОК В СИСТЕМІ МЕТОДІВ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ	152
Березюк Т. П. ОСНОВНІ ФАКТОРИ, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРІОРИТЕТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО РИНКУ	153
Берташ Т.Б. ОЦІНКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОПУСКНОЇ ЗДАТНОСТІ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ.....	155
Билень Л.В. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ	157
Бондарук Ю.О. ПЕРЕВАГИ ТА ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	158
Бровчук Л.В., Борейко В.І. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНИМ МОНІТОРИНГОМ НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА НЕДОЛІКИ	159
Войтович С.А. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ	161
Гладун Л.О. ЕКОНОМІЧНА КІБЕРНЕТИКА – ПЕРСПЕКТИВНА СПЕЦІАЛЬНІСТЬ ДЛЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ	163
Денисюк О.В., Кузякіна М.Л. THE STRUCTURE OF AN ENTERPRISE AND FACTORS THAT INFLUENCE IT	165
Денищук П.М., Тимофєєв В.О. ФОРМАЛІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ОБ'ЄКТІВ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНИХ ПАРАМЕТРІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ДЕРЖАВНОМУ ВИЩОМУ НАЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.	166
Димченко Н.С. МИСТЕЦТВО КРИТИКИ, ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МЕНЕДЖЕРА	168
Завадських Г. М. ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЛІСОВОЇ ТА ДЕРЕВОПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	170
Комаровець І.П., Хижнякова Н.О. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ МІНІ-ГОТЕЛЮ.....	171
Коноваленко Д.В., Кузякіна М.Л. PURPOSE OF CREATING ENTERPRISE ASSOCIATION AND FEATURES OF ITS OPERATION.....	173
Либак І.А., Колесник Т.М. РІВЕНЬ РЕАЛІЗАЦІЇ АГРОРЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗЕМЕЛЬ (НА ПРИКЛАДІ ДУБЕНСЬКОГО РАЙОНУ, РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ).....	174
Липінська Т.В. ОСОБЛИВОСТІ НАРАХУВАННЯ ТА СПЛАТИ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ ФІЗИЧНИМИ ОСОБАМИ.....	175
Літвінчук Д.Ф., Димченко Н.С. ЗНАЧЕННЯ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ КОМУНІКАЦІЇ ДЛЯ МЕНЕДЖЕРІВ.....	176
Лукомська О.І. ВПРОВАДЖЕННЯ РЕФЛЕКСИВНОГО ПІДХОДУ В ОСВІТЯНСЬКОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ.....	178
Мулярчук О.В., Кондрацька Н.М. ДИНАМІКА ДЕРЖАВНОГО БОРГУ В КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	180
Нагірна Х.В., Дяченко Л.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ РЕКЛАМНИХ КАМПАНІЙ У ПІДПРИЄМСТВАХ	181
Орлов О.Г. ПОЛІТИКА ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	182
Павлюк Н.П. АНАЛІЗ МАРКЕТИНГУ В РИБНИЦТВІ	183
Панюк Т.П. ІНСТИТУТИ РИНКУ ПРАЦІ.....	185
Пиркова К.В., Коваль А.А. НЕОБХІДНІСТЬ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО БІЗНЕС-ПРОЕКТУВАННЯ ДЛЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ.....	186
Підцерковна Х.В. ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ “УРБАНІЗАЦІЯ”	187
Петрук Л.В. Роль корпоративного управління в умовах трансформації економіки України	189
Плисюк Т.Г., Крайчук О.В. Світові тенденції розвитку інноваційної діяльності	190
Пляшко О.С., Безтелесна Л.І. ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ОЦІНКИ Конкурентоспроможності ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ	191
Познанська О.В., Хижнякова Н.О. УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ РЕКЛАМНИХ ПОСЛУГ	192
Поліщук І.О. РОЛЬ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СТАНОВЛЕННІ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ.....	194
Прадош О.М., Окорський В.П. ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА РІВНЕНЩИНИ З СЕРЕДИНИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	195
Притула М.Ю. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ ВИРОБНИЦТВА БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ	197
Прохорова Д.М., Кондрацька Н.М. СЕК'ЮРИТИЗАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ РИНКУ ІПОТЕКИ В УКРАЇНІ	199
Романець О.В. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ВИМІРУ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ.....	200
Садула Л.М., Дяченко Л.А. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАУКОВО – ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	201
Степанюк О.І., Дяченко Л.А. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА У ВИЩІЙ ШКОЛІ ТА МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ ДО ПРИДБАННЯ ЯКІСНИХ ЗНАТЬ.....	202
Стрільчук Р.М., Князевич А.О. ВИКОРИСТАННЯ НЕЧІТКОГО ІНТЕГРАЛЬНОГО РОЗРАХУНКУ В ТЕОРІЇ УПРАВЛІННЯ	203
Ступницька Н.І. СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ.....	204

Subbotina N.S., Prohatskaya O.D. JUST-IN-TIME SYSTEM	206
Titikova A.O., Prohatskaya O.D. ASSESSING THE FINANCIAL PERFORMACE OF A COMPANY	207
Томілін О.О. КЛАСТЕРИ – ЯК ОДИН З РІЗНОВИДІВ МІЖГАЛУЗЕВИХ ВІДНОСИН В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ	207
Трало І.М. РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ	208
Хижнякова Н.О. ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГООРІЄНТОВАНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ	209
Чешихіна В.Р. ДЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ РЕЙТИНГОВИЙ АГЕНТСТВ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ	211
Шендерівська Л.П. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ВИДАВНИЦТВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	212
Шостак О.О., Кушнір Н.Б. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОГО ВОДОКОРИСТУВАННЯ	214
Shugaylo A.M., Dovgorol G.O. ACTUAL PROBLEMS OF ECONOMIC THEORY, MANAGEMENT AND MARKETING	216
Щесюк С.В. РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ТУРИСТИЧНОГО ПРОДУКТУ КРАЇНИ В ЄВОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ	217
Гудзь Т.В. ОЦІНКА МАРКЕТИНГОВОЇ КОМПАНІЇ ЕЛЕКТРОННОГО МАГАЗИНА	218
Maksymenko K.I., Royenko L.V. The job placement of young people	219
Хомич С.В. ВРАХУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ВПЛИВУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПРИ ПОБУДОВІ ВИРОБНИЧОЇ ФУНКЦІЇ	220
Білоус І.О., Кузякіна М.І. PROSPECTS OF UKRAINE'S ECONOMIC DEVELOPMENT	221

Молодий менеджер інформаційних систем

Бережнюк О.В. Інформаційно-аналітична продукція: до визначення поняття	223
Дунчич Н.М., Попчук О.В. ВПЛИВ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ НА ОРГАНІЗАЦІЮ ДІЛОВОСТВА В УКРАЇНІ	224
Карачова А.О., Попчук О.В. СЕД ЯК ЧИННИК ОПТИМІЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБІГУ ПІДПРИЄМСТВА	226
Карпюк Д.В. ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕРЕЖЕВИХ ДОКУМЕНТІВ	227
Кукушкін О.М., Хижнякова Н.О. ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРИ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ	229
Кулакова О.В., Ясьмо В.Д. МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДОКУМЕНТОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	231
Луцишина Т.С. ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ФОРМ ІНФОРМАЦІЙНОГО СЕРВІСУ ЯК АКТУАЛЬНИЙ НАПРЯМ ДІЯЛЬНОСТІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ	232
Охрімчук О.М., Попчук О.В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБІГУ У ВНЗ	233
Попчук О.В. ПРОФЕСІЙНА КУЛЬТУРА У ЗМІСТІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ДОКУМЕНТОЗНАВЦІВ	234
Repetukha V.M., Verduyk K.A., Dovgorol H.O. IMPORTANCE OF EMPLOYEES MOTIVATION	236
Черевко І.М., Сілкова Г.В. АНАЛІЗ ЗАРУБІЖНИХ ПУБЛІКАЦІЙ З ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	237
Юхимчук К.В., Ясьмо В.Д. ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ АВТОРСЬКИХ ПРАВ НА ДОКУМЕНТНО-ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ІНФОРМАЦІЙНИХ УСТАНОВАХ	238

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

*Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями*

**18–19 квітня 2012 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Батишкіна Ю.В.
Комп’ютерна верстка – Батишкіна Ю.В., Назарук М.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Замовлення № 124/41. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
33028 м. Рівне, вул. Толстого, 3, тел. 22-41-20*